

PLEK ZAT... OF TOCH NIET?

Blijspel in drie bedrijven

door

ADRIAAN VELLINGA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PLEK ZAT... OF TOCH NIET?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ADRIAAN VELLINGA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Fien Drenth-de Jonge - huisvrouw, moeder, ± 47-52 jaar;

Henk Drenth - haar echtgenoot, ±50-55 jaar;

Bertha de Jonge(oma) - moeder van Fien, ±70-75 jaar;

Kobus Drenth(opa) - vader van Henk, ±73-78 jaar;

Grietje Moesker-Drenth - dochter Fien en Henk, ±25-30 jaar;

David Moesker - man van Grietje, ±30-35 jaar;

Betty Drenth - dochter Fien en Henk, ±22 jaar.

Fien(Josefien) is een traditionele huisvrouw. Zijn kan veel aan. Is het cement in de familie. Probeert iedereen bij elkaar te houden. Echt familiemens. Kan niet altijd op tegen haar man Henk.

Henk is een man met weliswaar soms een grote mond, maar met een klein hartje. Stapelgek op z'n vrouw en kinderen. Maar door z'n soms wat opvliegende karakter nog weleens in de problemen.

Bertha de Jonge, oma, is de moeder van Fien en de oma van Grietje en Betty, die naar haar vernoemd is. Lieve vrouw, maar soms wat opvliegend. Laat zich de kaas niet van het brood eten.

Kobus Drenth, opa, is de vader van Henk. Een humorvolle oude man. Nog zeer kwiek voor zijn leeftijd. Komt veel en graag bij Henk en Fien. Gek op z'n kleinkinderen.

Grietje Moesker-Drenth, gehuwd met David Moesker, oudste dochter van Henk en Fien. Een vrolijke, duidelijk aanwezige, jonge vrouw. Straalt zelfvertrouwen uit.

David Moesker, echtgenoot van Grietje. Goeie vent. Echte kantoorman, ICT-type. Voelt zich duidelijk bij de familie thuis. Heeft bij zijn vrouw niet altijd alles voor het zeggen, maar legt zich daar ongestoord bij neer.

Betty Moesker, jongste, ongetrouwde dochter van Henk en Fien.

Intelligente jonge dame met veel zelfvertrouwen. Wel heel lief. In veel dingen hetzelfde als haar vader, waardoor die twee, ongewild nog al eens botsen.

DECOR:

Het toneel/blijspel speelt zich af in het voorjaar/zomer. Alle drie de bedrijven spelen zich af in de woon/eetkamer van Henk en Fien. De kamer is netjes, eigentijds ingericht. Aan de muur een klok en een gitaar. In de achterwand een raam met (evt. dichte) vitrage. Een tafel met stoelen mag niet ontbreken. Op het toneel moet een telefoon aanwezig zijn. Er moet één wat klassiekere stoel voor Bertha staan. Verdere inrichting laat ik graag aan het inzicht van de regisseur over.

TIJDPAD:

Het eerste bedrijf speelt zich af op een doordeweekse morgen.
Het tweede bedrijf speelt zich af op een doordeweekse middag.
Het derde bedrijf, enkele weken na het eerste en tweede bedrijf, op een doordeweekse avond.

TAAL:

Het toneel/blijspel is zo geschreven dat het zowel in het Algemeen Beschaafd Nederlands kan worden gespeeld als in dialect. Ook een mix van beide is mogelijk. B.v.: David spreekt Nederlands en de rest dialect. Dit kan zelfs ook met Bertha en Fien.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat zitten Fien en Henk beide aan een kant van de tafel. Ze hebben beide een kop koffie voor zich. Fien is bezig haar kopje leeg te drinken en Henk leest in de krant. Fien kijkt naar hem, legt wat spulletjes recht, kijkt weer en zegt:

Fien: Henk?..(na even) Henk?

Henk: (zonder op te kijken) Hmmm.

Fien: Zou je je koffie niet eens opdrinken?

Henk: Oh..ja..ja (pakt kopje en houdt dit tussen zijn handen)

Fien: Is er wat?..... waarom zeg je niks?

Henk: Nee nee hoor(schudt met zijn hoofd) Niks.

Fien: Jawel, ik zie het toch(staat op loopt naar Henk, geeft hem een kus en legt hand op zijn schouder) Nou vertel op...wat is er!!

Henk: Nou ja, ik eh zat zo te denken he? Is dit nou de laatste keer dat we hier zo met z'n beiden zitten te koffiedrinken?

Fien: Hoezo,wat bedoel je?

Henk: Dat begrijp je toch wel...Als je moeder hier straks zit... dan is het toch allemaal heel anders, dan...

Fien: Ach jonge, dat valt toch wel een beetje mee..?

Henk: Denk je dat?.. Ik ben daar niet zo zeker van... en 's morgens met z'n tweeën koffiedrinken vind ik altijd één van de mooiste momenten van de dag...of denk jij daar anders over?

Fien: Nee...ik begrijp jou wel enne... ik vind dat ook wel... maar soms is het toch even niet anders?

Henk: Ja, dat weet ik wel, maar toch... ja hoe moet ik dat nou zeggen?

Fien: Nou, kom op, niet zo somber, je ziet er gewoon een beetje tegen op.. maar het kon je best allemaal nog een beetje meevallen en het is toch niet voor altijd?

Henk: Ja.. dat weet ik ook wel... maar ondanks dat: Ik zie er inderdaad een beetje tegen aan enne... ik maak me toch ook wel een beetje zorgen om jou!

Fien: (beetje lachend) Nou dat hoeft echt niet hoor!! Ik red me er wel mee.

Henk: Ja, dat zeg je nou wel, maar jij bent ook over de vijftig.!

Fien: Nou en?? Wat zou dat? .. Ik ben toch nog geen oud wijf!!

Henk: Nee-ee, maar dat zeg ik ook niet!! Nee hoor, voor mij ben je nog altijd een jonge blom, maar ik zie toch ook wel een paar zilveren draden tussen het goud.

Fien: Hoor hem!! Dat moet jij zeggen. Oude grijze duif.

Henk: Jaaah en toch hoor ik wel eens dat mannen op latere leeftijd aantrekkelijker worden, nou ... en van vrouwen op latere leeftijd hoor je dat zowat nooit! Zo en nou jij weer!!

Fien: Oh, nee.. en kijk dan eens naar bijvoorbeeld: Patricia Paay!!

Henk: (*lachend*) en Marijke Helweges zeker?.. Man volgens mij hebben ze daar wel voor twee huizen aan verspijkerd. Man, die hebben het vel zó strak zitten hè. Als die de mond en de ogen tegelijk dicht doen, dan komen de borsten omhoog!! (*lacht hard*)

Fien: Ja, zo kan hij wel weer he?

Henk: Ja, daar heb je gelijk aan, sorry, (*nu weer serieus*) maar nou even alle gekheid op een stokje: Je kunt nou wel net doen of je dit allemaal heel normaal vindt en dat je het allemaal zat aankunt, maar het is voor jou.. en voor een heel klein beetje ook voor mij ... natuurlijk wel een hele opgave!

Fien: Ach jongen, maak je nou maar geen zorgen. In de eerste plaats is het maar voor een paar maanden, hooguit een jaar.

Henk: Oh ja?.. Ja, dat hóóp jij! Maar de eerste schop moet nog steeds de grond in enne (*Fien valt hem in de rede*)

Fien: Ja, wacht nou even. En mijn moeder is helemaal niet moeilijk en dat weet jij ook wel. Bovendien kan ze zelf alles nog en ze is ook nog een keer hartstikke gek met jou, of niet dan.

Henk: Ja, dat weet ik allemaal wel, maar toch maak ik me zorgen om jou. Want het is me nogal een verschil of ze regelmatig of voor mijn part elke dag even langs komt of dat ze hier woont, begrijp je?

Fien: Lieverd luister nou eens: Wat wou je dan? Of had je liever dat ze daar alleen zo lang mogelijk blijft wonen terwijl de huizen om haar heen worden dichtgespijkerd..

Henk: Nou nee maar..

Fien: Of moet ze voordat die nieuwe seniorenwoningen klaar zijn eerst nog weer in een andere oude krot. Nee toch zeker!?!?

Henk: Nee, natuurlijk niet en ik begrijp je ook wel maar..

Fien: Nou dan, niks geen gemaar... het moet gewoon...Nou kom hier(*grijpt hem vast*) dan krijg je nog een kus en dan niet langer zeuren... (*geeft kus*) Man man, Mark Rutte zou trots op ons zijn als hij zag hoe wij hier de participatiesamenleving aanpakken.

Henk: Nou ja, toe dan maar, hoe laat komt ze, denk je. ?

Fien: Oh, dat weet ik niet precies. Onze Grietje wilde eerst nog even haar laatste spulletjes inpakken en David blijft er ook nog even bij tot die man van de gemeente is geweest om de sleutels van het huis in ontvangst te nemen en dan zullen ze deze kant wel opkomen, denk ik. (*buiten fietsbel*) Volgens mij krijgen we eerst nog ander bezoek.

Henk: Zo aan de bel te horen, kan dat alleen mijn Pa maar zijn.

Fien: Dat weet ik wel zeker. *(Henk loopt de kamer uit en Fien schikt wat aan de tafel. Direct Henk weer op met Kobus)*

Henk: Wat dacht je Pa, ik moet er nog maar even heen?

Kobus: Ach ja, het is mooi weer en... hé Fientje, goeiemorgen, alles naar wens?

Fien: Hallo Pa, ja hoor, alles naar wens! Ga maar gauw zitten, dan haal ik koffie.

Kobus: Doe maar kalm aan hoor, alle tijd. *(gaat zitten)*

Henk: Wilt u de jas niet even uit?

Kobus: O ja, dat kan ik wel even doen, maar ik blijf niet zo lang hoor! *(trekt jas uit)*

Fien: Bent u d'r al, geef maar hier dan neem ik hem direct mee naar achteren. *(pakt de jas aan en loopt de kamer uit. Als Fien de kamer uit is Kobus direct tegen Henk, die hij eerst naar zich toe wenkt)*

Kobus: Luister es even!

Henk: Wat is er?

Kobus: Komt dit wel goed hier bij jullie?

Henk: Wat bedoelt u Pa?

Kobus: Oh, dat weet jij best, hou je maar niet van de domme.

Henk: *(beetje onzeker)* Oh, je bedoelt dat Fien haar moeder hier voorlopig bij in komt?

Kobus: Ja, dat bedoel ik ja. Komt dat wel goed?

Henk: Natuurlijk wel, Fien heeft het zelf voorgesteld en we hadden ook niet zo heel veel keus. Anders moet ze eerst nog weer in een ander oud krot en dat is toch ook geen oplossing en je weet wat Rutte heeft gezegd: *(lacht een beetje)* Participeren moeten we.

Kobus: Ja, maak er maar grapjes over, maar ik meen het serieus en ik vind *(Henk valt hem in de rede)*

Henk: *(iets geïrriteerd)* Hou er nou maar over op Pa, we hebben er al genoeg woo *(Fien komt met koffie binnen)*

Fien: Eén koffie voor meneer!!

Kobus: O dank je. Nou daar was ik wel aan toe...

Henk: Ja, dat kan ik mij wel voorstellen, want je hebt al weer een mooi eindje gefietst!

Fien: Maar dat gaat nou toch harstikke goed en een stuk gemakkelijker dan op een gewone fiets.

Kobus: Och ja man, wat een genot. Fantastisch gewoon. Maar je hebt gisteren zeker de krant wel gelezen? Het Dagblad van het Noorden. Pfff.. Man man wat was ik kwaad!! Wat denken ze wel?

Henk: Waar heb u het over. D'r is mij niks opgevallen.

Fien: Nee, mij ook niet.

Kobus: (*boos*) Oh nee? .. Nou dan kun je net zo goed je abonnement opzeggen. Als je hem toch niet leest. Waar heb je hem, dan zal ik het je laten zien. (*Fien pakt krant van stapeltje*)

Fien: Van gisteren, zei u he? (*Kobus knikt en pakt krant aan en vouwt hem open*)

Kobus: Hier, kijk maar, op pagina drie (*laat krant ook richting publiek zien*) Kijk hier staat het, met grote koeienletters: "Elektrische fietser is brokkenpiloot. De overheid moet een fietshelmplicht voor elektrische fietsers overwegen, vindt traumachirurg Jorrit Harbers." Nou vráág ik je!!

Henk: Ach man, maak je niet druk, daar bedoelen ze jou vast niet mee?

Kobus: O nee? Dacht jij dat? Dan zal ik je nog even wat voorlezen: "Harbers en andere "traumachirurgen" hebben de stellige indruk dat juist 60-plussers, op elektrische fietsen vaker onderuit gaan. Bovendien neemt de ernst van de fietsongelukken toe, waarschijnlijk doordat mensen harder rijden." Dat staat er. Wat denken ze wel!! Snotneuzen.

Fien: Nou, snotneuzen. Over het algemeen zijn chirurgen geen snotneuzen meer, toch?

Kobus: Oh nee, nou als je publiekelijk dergelijke uitspraken durft te doen, dan ben je voor mij een snotneus, een grote snotneus. Zo!! Man, ik heb bijna mijn hele leven gefietst en nou ineens zou ik een gevaar op de weg zijn?

Henk: Nee, jij niet, maar ik zie toch soms ook wel eens sommigen fietsen dat ik denk.. nou nou dat is toch ook maar amper vertrouwd. Die gaan veel te snel.

Kobus: Oh ja? Denk jij dat? Nou.. ze mogen anders wel met 130 over de snelweg jagen en zo'n fiets wil echt niet harder dan 25 kilometer per uur hoor, neem dat maar van mij aan. En dan met zo'n stomme helm op de kop. Ze lijken wel niet goed snik.

Fien: Ach Pa, zo'n vaart zal dat toch niet lopen?

Henk: Nee hoor, dat denk ik ook niet.

Kobus: Daar denk ik dus heel anders over. Als die Rutte en net zo goed die Simson.. of Samson, hoe die kale ook maar heet.. als die wat bekokstoven met z'n beiden hè.. en ze hebben maar enigszins het idee dat ze daar weer een paar stemmen mee kunnen winnen, dan veranderen ze zo weer de wet en gaat het gloeiend door.. neem dat maar van mij aan.

Henk: Ja, maar... (*Kobus valt hem in de rede*)

Kobus: Nee, niks te maren. Als die beiden hun zin krijgen he, dan moet ik straks met zo'n ding, zo'n helm op de kop, als Calimero op

de fiets. Ze lijken wel niet goed wijs!! Het valt mij nog mee dat er geen bord bij op hoeft met: Pas op!! Boven de 60!!

Fien: *(lachend)* Dat zal wel een beetje meevallen, denk ik en hopelijk duurt het nog een hele tijd voordat ze het zo ver hebben. Denk je ook niet?

Henk: *(beetje plagend, lachend)* Och, zo'n Calimerohelm dat lijkt me wel wat!!

Kobus: Ja lach er maar om, maar een paar jaar verder, dan ben je zelf ook zo ver. Maar.. laten we er maar over ophouden, jullie hebben vandaag wel wat anders aan je hoofd dan naar mijn gezeur te luisteren.

Fien: O nee hoor, we hebben alles al klaar, boven staat haar bed al te wachten, haar eigen stoel staat klaar en ik denk *(kijkt op horloge/klok)* dat het nog wel even duurt voordat onze Grietje en David hier met haar naar toekomen, dusse... Zal ik jullie nog even een kop koffie halen?

Henk: Ik dacht dat je het nooit zou vragen.

Kobus: Wacht asjeblijft nog even.. want dan heb ik nog even wat anders...

Henk: Oh, en wat kijk je serieus!

Kobus: *(even wachten)* Betty heeft mij gisteren gebeld. *(even ijzige stilte, dan nadrukkelijker)* Betty belde mij gisteren. *(kijkt Fien en Henk vragend aan)*

Henk: Ja, ik hoor u wel!

Kobus: Nou?

Henk: Ja wat nou?.... Wat kan mij dat schelen!!

Fien: Henk??

Henk: Nee niks.. Dat kan mij helemaal niks schelen. Helemaal niks. *(springt op)* Als ze u zo nodig moet bellen, dan doet ze dat maar.

Fien: *(nadrukkelijker)* Henk?? Beheers je!!

Henk: O ja? moet ik mij beheersen.. hier in mijn eigen huis.. dacht het niet hè *(tot Kobus)* En u bemoeit zich er niet mee,... duidelijk? *(Kobus schrikt, maar zegt niets. Henk beent de kamer uit en slaat de deur met een klap achter zich dicht)*

Fien: *(tot Kobus, die wil opstaan)* Nee, laat hem maar even. U weet toch als geen ander hoe hij is. Hij komt vanzelf weer.

Kobus: Dat weet ik ook wel maar..

Fien: Nee, hij heeft het er nog steeds moeilijk mee. Hij kan het maar niet accepteren dat onze Betty..

Kobus: Maar dan hoeft het toch niet zo ver te komen.. man man, dat is toch het laatste wat je doet.. je kind de deur wijzen.. dat kan toch niet!!

Fien: Nou, eigenlijk heeft hij dat ook niet gedaan hoor, maar twee gelijke karakters he. Dat kan verschrikkelijk botsen. En dan haalt het ene woord het andere uit. En ik... ik kon er helemaal niks meer aan houden. *(begint te snikken)*

Kobus: Och meid, maar dat was de bedoeling niet. Nou heb ik jou ook nog in tranen. *(pakt zakdoek uit zak en wil die aan Fien geven)* Hier, pak eens aan. Weg met die tranen. Zo meteen komt je moeder en dan zit jij hier te snotteren.

Fien: Nee, laat maar, het is al weer over. Maar hij was zo teleurgesteld. Hij was zo trots op haar en dan *(telefoon)* Pff.. ik schrik er van. Momentje hoor...*(pakt telefoon op)* Met mevrouw Drenth...O, ben jij het Grietje...wat is er...Oma haar pantoffels?...Jawel hoor, die staan hier. Die heb ik gisteren al aan de rand van haar bed gezet.Mooi, je hebt de laatste spulletjes al in de tassen. Mooi... oh en die man van de gemeente is er ook al geweest. Mooi...geen probleem zeker?... Nee, dacht ik wel....er staat ja ook niks meer van waarde in. ...Oh...ze gaan hem vandaag nog dichtspijkeren. Nou mooi. ..Jullie komen er nou zo aan...Mooi...dan zet ik gauw verse koffie. Ja...tot zo.

Kobus: Ik denk dat ik maar eens opstap, je krijgt het zo druk genoeg. *(wil opstaan)*

Fien: Helemaal niet, doe niet zo ongezellig. Blijf nog maar mooi even zitten. Onze Grietje zou het je hoogst kwalijk nemen als ze hoorde dat u was weggegaan terwijl zij er nog niet was. Wacht.. ik zal eerst Henk even roepen.

Kobus: Is die al weer afgekoeld denk je?

Fien: Vast wel *(opent deur en roept)* Henk....He-enk?

Henk: *(nog niet erg vriendelijk)* Ja, wat is er.

Fien: Kom je? Onze Grietje komt er zo aan met het spul. Ze belde net op. *(Deur dicht en direct daarna weer open en Henk binnen)*

Henk: Belde ze net? *(Kobus en Fien knikken beide)* Nou ik heb anders niks gehoord.

Fien: Ik ga gauw verse koffie zetten, ze zullen er zo wel wezen. *(af, even ijzige stilte)*

Kobus: Henk.. Henk .. ik meende het zonet niet verkeerd hoor..

Henk: O nee?

Kobus: En ik wil mij ook helemaal nergens mee bemoeien..

Henk: Nou, doe dat dan ook niet.. of dacht u dat ik*(stopt en gaat met rug naar Kobus voor het raam staan)*

Kobus: *(na even)* Zeg maar wat je zeggen wil Henk... Zwijgen is niet altijd goud...

Henk: Nee, dat zal wel niet. *(Draait zich weer naar Kobus toe)* Of

moet ik u soms lastig vallen met mijn problemen. Nou volgens mij zit u daar toch echt niet op te wachten.

Kobus: *(na even)*Henk...ik ben je vader hoor!!

Henk: Nou ja, als u het dan zo nodig horen wil:... Ik kan het niet accepteren wat ze ons geflikt heeft.... We hebben haar op onze kosten laten studeren...Ja, op onze kosten ja. Zonder één cent studieschuld ging ze aan het werk... een pracht baan...man man man, ze kon het niet beter treffen. Een mooi flatje, een eigen autootje. Het kan toch niet beter... Fien en ik waren helemaal gelukkig en dan als een donderslag bij heldere hemel komt ze ons vertellen dat ze het allemaal “anders” wil gaan doen. Dat ze het roer helemaal om wil gooien! *(even wachten, dan tot Kobus)* Waarom zeg je niks!?

Kobus: Nou... Ik dacht even dat zwijgen nou weer goud was...maar ik vroeg mij zonet wel af *(even wachten)*: Voelde Betty zich ook gelukkig? *(meteen de deur open en Fien op met dienblad met kopjes, e.d.)*

Fien: Nou de koffie is er zo door. Laat nou de armada maar binnenvaren.

Kobus: Kan ik echt niet beter opstappen, want ...

Fien: Helemaal niet, mooi blijven zitten Pa, hoe meer zielen hoe meer vreugd. *(geluid aankomende auto, claxonneert een keer)*

Henk: Ja hoor, daar zul je ze hebben. *(Henk en Fien af)*

Kobus: Ik denk dat ik maar even een eindje uit de wind ga zitten. *(gaat op stoel zitten zover mogelijk van de stoel van Bertha. Dan Grietje en Fien op met Bertha. Bertha achter een rollator met daaraan een wandelstok. Loopt een beetje gebogen)*

Grietje: Lukt het zo, oma?

Bertha: Oh ja hoor, niks aan de hand, Ik red mij prima!!

Fien: Doe maar kalm aan hoor ma.

Grietje: Hé Opa, ben je ook nog even hier? Wat leuk ja! *(loopt naar hem toe en geeft hem een kus)*

Kobus: Hallo meid en goeiedag, *(me)* vrouw de Jonge!!

Bertha: Ja, goeiedag Drenth *(Gaat bij het zien van Kobus direct zoveel mogelijk rechtop staan, met trotse stem)*. Je ziet het zeker wel hè? Als je altijd goed voor je kinderen en kleinkinderen geweest bent, dan zijn ze dat later ook voor jou.

Kobus: Ja, hoor vrouw de Jonge en dan een ontvangst met mij d'r bij. Nou nou.. uw hebt het er maar goed voor staan.

Bertha: Ik zit anders niet op een ontvangstcomité te wachten hoor!

Fien: Nou moe, ga eerst maar eens even mooi op je eigen stoel zitten. Je zult al wel een beetje moe zijn door alle drukte, of niet.

Grietje: Ja-ah, want ze had het nog even knap aan de stok met die vent van de gemeente!

Bertha: Ach hou je toch stil, daar heeft hij (*wijst op Kobus*) toch niks mee te maken.

Kobus: Nee hoor, helemaal niks, maar ik vind het wel leuk om te horen!!

Bertha: Ach hou je toch stil! Waar blijven de jongens?

Grietje: Die zijn uw laatste spulletjes naar boven aan het brengen oma. Ik zal eens even gaan kijken of ik ook nog wat kan doen. (*af*)

Fien: En ik zal eens even kijken of de koffie er door is, daar zijn we onderhand wel aan toe. (*af. Even is het stil, waarbij Kobus naar Bertha kijkt. Bertha merkt dit en kijkt weg*)

Bertha: (*Kobus niet aankijken*) Moet je onderhand niet eens weer es op huis aan. (*evt. naar huis*)

Kobus: Nee, hoor. Ik wacht nog even op de koffie. Ja, Fien had me straks ook al koffie aangeboden, maar ik zei: Nee, ik wacht liever tot vrouw De Jonge er is.

Bertha: O, nou onze Fien heeft het anders druk genoeg hoor. Offe... kom u hier wel vaker.

Kobus: O ja hoor. Zowat alle dagen. En als ik zin heb en het is mooi weer, kom ik 's avonds ook nog wel eens even binnen waaien.

Bertha: Nou ik heb graag dat je dat de komende tijd laat. En ik weet zeker dat onze Fien dat ook (*deur zwaait open en David binnen*)

David: Hé Opa! Ik hoorde al van Grietje dat u er ook was. Mooi dat u oma ook even komt verwelkomen, (*hi-five met Kobus*).... hè Oma? (*Bertha draait zich gedecideerd een beetje af*)

Kobus: (*ondeugend*) Ja, jonge, oude liefde roest niet!!

Bertha: (*snel*) Ach hou je toch stil, man.

David: (*lachend*) Opa!, wat hoor ik nou?? .. Vertel eens gauw..(*gaat naast Kobus zitten. Meteen gaat de deur open en Grietje(met dienblad met kopjes koffie), Fien en Henk achter elkaar binnen.*)

Grietje: En dan is er koffie! (*begint meteen rond te delen*)

Fien: Suiker staat op tafel voor de liefhebbers.

Bertha: Nou, dat is anders nergens voor nodig.... Word je alleen maar onnodig dik van.

David: Ik wil wel graag een beetje suiker! (*pakt suikerpot*) U ook opa?

Kobus: Ja hoor jong, doe er maar twee beste scheppen in.

Bertha: Ja, dat had ik wel gedacht.

David: Ja, suiker is goed voor de spieren. Nou en ik heb vanmorgen al weer meer lichamelijk werk gedaan dan ik gewend ben dusse..

Grietje: Ach wat, stel je niet zo aan.. Het meeste werk was al lang gedaan enne..

David: Ja, *(gaat half lachend verder)* maar ik moest toch ook oma en die vent van de gemeente uit elkaar houden..

Fien: Was het zo erg?

Bertha: *(vliegt op, grijpt de stok van de rollator en zwaait hiermee boven haar hoofd)* Oh, het liefst had ik hem een klap midden op die dikke ambtenarenkop gegeven...

Henk: Maar zover kwam het niet..

Grietje: Nee, natuurlijk niet... die man deed toch ook gewoon zijn werk...

David: Ik vond dat hij zich heel professioneel opstelde, niks aan de hand.

Bertha: O, noem jij dat professioneel! Nou wij noemden dat vroeger brutaal. Loerde overal in, in alle kastjes.. maakte aantekeningen.. en dat in mijn huis.. wat denkt die kerel wel.

David: Maar daarom hoef je die man toch nog geen klap op de kóp te geven? *(Henk en Kobus schieten in de lach, waarbij Kobus zich verslikt in de koffie)*

Fien: Maar ma?!!

Grietje: Nee nee nee, niks aan de hand ma, maak je maar geen zorgen: David zat er op tijd tussen.

Kobus: *(hoestend en lachend tegelijk)* O wat jammer, wat jammer dat ik dáár niet bij was!!

Bertha: Ach hou je toch stil, Kobus Drenth. *(doet ondertussen de stok weer aan de rollator)* Jij hebt er al helemaal niks mee te ma..

Fien: Stop, stop, stop.. We gaan hier toch geen ruzie maken om iets wat niks om de hakken heeft! *(evt.: wat niks te betekenen heeft)*

Henk: Nee, dat vind ik ook.. Laten we liever genieten van dit moment..

David: Ja, dat vind ik ook... het lijkt ja net een familiebijeenkomst, .. iedereen om de tafel..*(schrikt van zichzelf)*

Bertha: O ja? .. Is dat zo? *(kijkt de hele kring langs)* Ik mis er anders nog wel één! *(Kobus schrikt zichtbaar en Henk verbijt zich)*

Fien: Ma... ik dacht dat wij een afspraak hadden..

Bertha: Jawel,....maar toch!!

Grietje: *(tot David)* Zullen wij de laatste spulletjes even uit de auto halen, dan kunnen wij straks weer op huis aan.

David: Ja, lijkt mij goed.

Fien: Moeten jullie geen koffie meer?

Grietje: Nee bedankt, we hebben nog van alles te doen en zo vaak heeft David door de weeks geen dag vrij.

Henk: *(lachend)* Oh, pas op jongen, volgens mij wordt je uitgebuit!!

David: *(eveneens lachend)* Och wat, ik wéét al niet anders meer.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto